

روح القدس کیست؟
درس ۷: نهرهای آب حیات
دکتر سینکلر بی. فرگوسن

خب ما در این درس، دیگه در واقع به واسط مطالعاتمون در مورد شخص و خدمت روح القدس رسیدیم. من فکر می‌کنم یادتون هست که تمرکز ما تا الآن، خیلی هم بر آنچه روح القدس در زندگی مسیحیان یا از طریق اونا و یا آنچه در کلیسا، انجام داده نبوده؛ بلکه بر هویت خود روح القدس، تمرکز داشتیم. سؤال اینه که روح القدس، کیست؟ ما با پدر نامیدن خدا، آشنا هستیم. و این، معنا و مفهوم زیادی برای ما داره که به خداوند عیسی در مقام نجات‌دهنده، فکر کنیم.

و فکر می‌کنم که ما درک متناسبی از تمام آنچه که روح القدس برای ما انجام داده، به دست آوردیم. ولی اغلب، برای مسیحیان، این پرسش که: «روح القدس کیست؟»، ظاهراً خیلی اسرارآمیز به نظر می‌رسه. پس آنچه که تا الآن در این مطالعات، انجام دادیم، این بوده که بر پایه‌ی تعالیم کتاب مقدسی، فکر کنیم که روح القدس، کیست و چه کار کرده. به‌ویژه در وهله‌ی نخست، یعنی در دوران عهد عتیق و بعدش هم چند برنامه رو به تفکر و تعمق در مورد ارتباط میان روح القدس و عیسی خداوند، اختصاص دادیم.

و الآن دیگه در مطالعاتمون، داریم به نقطه‌ای می‌رسیم که می‌خواهیم مسیر بررسی رو از فکر کردن درباره‌ی این‌که روح القدس با شاگردان مسیح و در مسیح بود، به مسیری تغییر بدیم که فکر کنیم الآن عیسی دیگه روح القدس رو به شاگردانش، عطا می‌کنه تا همون روح که در طول ۳۳ سال زندگی و خدمت خود عیسی در اون بود، بیاد و در ایمان‌داران مسیحی، ساکن بشه. پس به‌نوعی، یک متن رو انتخاب کردیم و بعدش تلاش کردیم تا اونو با کمک از انجیل‌ها، بازتر کنیم و گسترش بدیم. سخنان عیسی در انجیل یوحنا ۱۴، این بود: "... شما او را می‌شناسید، زیرا که با شما می‌ماند و در شما خواهد بود." روح القدس، کجا با شاگردان بود؟ روح القدس، در شخص و خدمت عیسی خداوند، همراه شاگردان بود.

عیسی فرمود: «من میرم تا روح القدس رو به شما بدم.» در همون متن و در انجیل یوحنا ۱۴، عیسی می‌گه: "رفتن من برای شما مفید است، زیرا اگر نروم تسلّی‌دهنده نزد شما نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم." و در انجیل یوحنا ۱۶: ۸ تا ۱۱، عیسی در مورد روح القدس می‌گه: "و چون او آید، جهان را بر گناه و عدالت و داوری ملزم خواهد نمود." و این موضوع، چند

هفته بعد از این گفته، روی می‌ده، یعنی وقتی خداوند عیسی در روز پنتیکاست، روح القدس رو عطا فرمود.

مسیحیان امروزی اغلب علاقه دارن این سؤال رو بپرسن که: «پنتیکاست در زندگی من چه نقش و جایگاهی داره؟» چند ماه پیش، یک نفر که یک معلم مسیحی بود، در برنامه‌ی رادیویی از من پرسید: «آیا خودت یک پنتیکاست شخصی داشتی؟» من همون‌طور که داشتم رانندگی می‌کردم، پاسخ دادم: «نه، نداشتم. هیچ‌کس دیگه هم از روز پنتیکاست، نه یک پنتیکاست شخصی، نه یک شب باغ جتسیمانی شخصی، نه یک مصلوب شدن شخصی و نه یک تجسم شخصی، نداشتم.» روز پنتیکاست، یک روی‌داد مهم و جاودان تاریخی هست. یک روز منحصر به فرد در سراسر تاریخ رستگاری بشر محسوب می‌شه.

پنتیکاست، چیزی نیست که بخواد در قرن ۲۱، برای من اتفاق بیفته. پنتیکاست، درحقیقت، کاری بود که عیسی یکبار و برای همیشه و در نخستین روز پنتیکاست انجام داد که در کتاب اعمال رسولان، به تفصیل، شرح داده شده. یعنی همون زمان که عیسی همون روحی رو که در سراسر دوران خدمتش همراه، دوست، یاور، مشاور، هدایت‌گر و حمایت‌گر اون بود؛ بر کلیسا نازل فرمود. و آنچه که در روز پنتیکاست، روی داد، این بود که الآن دیگه عیسی روح القدس رو با همون هویت یکسان، به تمام کلیسای عیسی مسیح، عطا می‌کنه.

البته درسته که واقعه‌ی روز پنتیکاست، به‌طور خاص در دومین فصل کتاب اعمال رسولان، شرح داده شده، ولی پیش از این‌که به اون قسمت، مراجعه کنیم، چند دقیقه به یک عبارت در انجیل یوحنا، توجه کنیم که اونم، نگاهی به پنتیکاست داره. این عبارت در انجیل یوحنا ۷: ۳۷ تا ۳۹ هست. در انجیل یوحنا ۷: ۳۷ تا ۳۹. بستر این روی‌داد، عید خیمه‌ها هست. و این جشن، یک هفته، طول می‌کشیده.

در روز آخر اون عید خیمه‌ها، که در واقع روز جشن اصلی و بزرگ بوده، یوحنا به ما می‌گه که عیسی ایستاد و فریاد زد: "هرکه تشنه باشد نزد من آید و بنوشد. کسی که به من ایمان آورد، چنان‌که کتاب می‌گوید، از بطن او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد. اما این‌را گفت درباره‌ی روح که هرکه به او ایمان آرد، او را خواهد یافت زیرا که روح القدس هنوز عطا نشده بود..." چیزی که یوحنا می‌گه، اینه: "... زیرا که روح القدس هنوز عطا نشده بود..."

در این متن، فعل «عطا شده بود» رو به‌کار نمی‌بره، "... زیرا که روح القدس هنوز عطا نشده بود، چون‌که عیسی تا به حال، جلال نیافته بود." خب ما می‌دونیم که امکان نداره یوحنا گفته باشه که

روح القدس، وجود ندارد. اون قبلاً در انجیل خودش، درباره‌ی روح القدس، صحبت کرده. مثلاً نوشته که عیسی درباره‌ی کار روح القدس، به نیکودیموس، تعلیم داد. پس چیزی که یوحنا این‌جا نوشته، حتماً باید معنای دیگری داشته باشه که به عبارتی، روح القدس، هنوز به کلیسا عطا نشده بوده. در سراسر عهد عتیق، تجربه‌های زیادی از روح القدس، وجود داره، ولی حالا در این عهد تازه، قراره که تجربه‌ی بسیار خاص و جدیدی از روح القدس، به دست بیاد.

و من فکر می‌کنم که در سخنی که عیسی در آخرین روز از جشن عید خیمه‌ها فرمود، یک حقیقت برجسته وجود داره. این جشن، فرائض خاصی داشت. در کلام مقدس خدا، در این مورد، چیزی نمی‌خونیم، ولی از سنت‌های یهودی، درباره‌ی این عید، می‌دونیم. مردم در اورشلیم، جمع می‌شدن و بخشی از فریضه‌ی دینی جشن، این بود که کاهن می‌بایستی به داخل حوض سیلوا بره و یک پارچ طلایی رو از آب پر کنه. و بعدش مردم، با سرودهای شادمانی و پیروزمندانه، به معبد، برمی‌گشتن و کاهن، اون آب رو با یک قیف، به پایین و ته قربان‌گاه هدیه‌های سوختنی، می‌ریخت.

مردم می‌بایست دور قربان‌گاه هدیه‌های سوختنی می‌چرخیدن. این کار برایشون یادآور خیلی چیزها بود، مثلاً وقتی که موسی از صخره، آب بیرون آورده بود. برایشون یادآور سخنان عالی در کتاب زکریا بود که گفته: "در آن روز برای خاندان داود و ساکنان اورشلیم چشمه‌ای به جهت گناه و نجاست مفتوح خواهد شد." وقتی قوم این عید رو جشن می‌گرفتن، اغلب به گفته‌های کتاب اشعیا ۱۲، فکر می‌کردن که می‌گه: "بنابراین با شادمانی از چشمه‌های نجات آب خواهید کشید."

در روز اصلی اون جشن بزرگ، قوم در اصل هفت‌بار به دور قربان‌گاه هدیه‌های سوختنی می‌چرخیدن. این کار قوم به نوعی، یک نقطه‌ی اوج و اظهار اشتیاق اونا برای روزی بود که آب زنده‌ی روح خدا بر قوم خدا، پاشیده بشه. و در اون روز، یعنی روز آخر و اصلی جشن، عیسی در وسط جمعیت، فریاد می‌زنه. می‌شد صدای بلند اونا از بین جمعیت، شنید. و این خیلی اهمیت داره، چون عیسی همون کسی هست که کلام مقدس خدا درباره‌اش فرموده که صدا و فریادش رو بلند نمی‌کنه تا توجه کسی رو به خودش جلب کنه. ولی این‌جا و در این موقعیت، عیسی این کار رو انجام می‌ده.

و این‌طور نقل قول می‌کنه: "کسی که به من ایمان آورد، چنان‌که کتاب می‌گوید، از بطن او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد." خب این به چندین دلیل، یک ادعای چالش‌برانگیز هست. یکی این‌که هیچ‌جای کلام مقدس خدا به صورت تحت‌اللفظی به این مقوله اشاره نمی‌کنه. می‌تونین از کتاب

پیدایش تا کتاب زکریا و کتاب ملاکی رو بخونین و منابع مرجع رو هم جست‌وجو کنین، ولی متنی در کتاب مقدس پیدا نمی‌کنین که بگه: "... از بطن او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد." پس این یک نقل قول مستقیم نیست.

ولی چالش دیگه درباره‌ی این ادعا در انجیل یوحنا اینه که حتماً می‌دونین که در نخستین نسخه‌های انجیل‌ها، اعراب‌گذاری و نقطه‌گذاری وجود نداشته. این روزها هم شما متن و پیامک دریافت می‌کنین و می‌بینین که اونا هم هیچ‌کدوم از این نکات دستوری رو رعایت نمی‌کنن. و گاهی خیلی سخت می‌شه فهمید که دقیقاً طرف داره چی می‌گه. دو روش متفاوت هست که می‌شه سخنان عیسی رو درک کرد.

من از نسخه‌ی انگلیسی استاندارد استفاده می‌کنم، که می‌گه: "کسی که به من ایمان آورد، چنان‌که کتاب می‌گوید، از بطن او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد." یا از یک ترجمه‌ی دیگه استفاده کنیم که می‌گه: "اگر کسی تشنه است پیش من بیاید و بنوشد. چنان‌که کلام خدا می‌فرماید: «نهرهای آب زنده از درون آن کسی که به من ایمان بیاورد جاری خواهد گشت.»" برای من این‌طور به‌نظر می‌رسه که به‌اندازه‌ی کافی، توضیح می‌ده و فکر نمی‌کنم کسی بتونه در موردش متصب باشه. ولی برای خود من این‌طور به‌نظر می‌رسه که درحقیقت، خداوند عیسی، این‌جا داره به خودش، اشاره می‌کنه.

چون توجه دارین که کلام خدا در ادامه، چنین می‌گه: "اما این‌را گفت درباره‌ی روح که هرکه به او ایمان آرد، او را خواهد یافت زیرا که روح‌القدس هنوز عطا نشده بود، چون‌که عیسی تا به‌حال جلال نیافته بود." می‌بینین که تصویر در این‌جا اینه که کسانی که ایمان دارن، باید به‌سوی عیسی برن که قراره جلال پیدا کنه و از قلب او، نهرهایی از آب زنده، جاری می‌شه که تشنگی روحانی ایمان‌داران رو برطرف می‌کنه. فکر می‌کنم این موضوع بعدها در انجیل یوحنا، برجسته باشه که یادتون میاد عیسی مصلوب می‌شه و اون سرباز رومی، بهش نیزه می‌زنه و یوحنا می‌گه که از پهلوی عیسی، آب و خون، جاری می‌شه.

از درون عیسی، خون جاری می‌شه که گناهان ما با اون، آمرزیده می‌شه و آب جاری می‌شه که نمایان‌گر عطیه‌ی روح‌القدس هست که از خداوند عیسی مسیح جلال یافته، صادر می‌شه. و بعد در انجیل یوحنا می‌بینیم که عیسی روی صلیب، جلال پیدا می‌کنه. این تصویری از روح‌القدس هست که از خداوند عیسی مسیح مصلوب و متعال شده، بر ما نازل می‌شه. از این لحاظ، روح‌القدس، هنوز اون موقع به ایمان‌داران مسیحی، عطا نشده بود. ولی در روز پتیکاست، وقتی عیسی در دست راست پدر، بلند کرده شد، وعده‌ی خودش رو برآورده فرمود که از پدر

بخواد و پدر هم امتیاز فرستادن روح القدس رو به عیسی بده که اول به خود عیسی داده شده بود تا در تمام کلیسای عیسی مسیح، ساکن بشه.

این البته همون چیزی هست که کتاب اعمال رسولان در فصل ۲ شرح می‌ده. یادتون هست، عیسی به شاگردانش چی فرمود، در کتاب اعمال رسولان ۱، در زمانی که شاگردان در اورشلیم در انتظار بودن، روزی قرار بود بیاد که وعده‌ی یحیا تعمید دهنده، تحقق پیدا کنه، یحیا در یک عبارت خیلی مشهور و آشنا، می‌گه: "من شما را به آب تعمید می‌دهم، لیکن شخصی توانا تر از من می‌آید که ... شما را به روح القدس و آتش تعمید خواهد داد." و البته، این همون چیزی بود که در روز پنتیکاست، رخ داد.

بعد، زبانه‌ها و شعله‌های آتش، میاد و بر شاگردان مسیح، نازل می‌شه و قرار می‌گیره که باهم جمع شده بودن. بعد از اون روح القدس، به شیوه‌ی باشکوهی میاد تا زندگی‌های اونا رو دگرگون کنه. یادم میاد دورانی در زندگی مسیحی من بود که مردم، اغلب به من با تأکید می‌گفتن که این رستاخیز مسیح بود که شاگردان رو تبدیل کرد. خب من می‌تونم بگم این حرف اونا تاحدی درسته. ولی رستاخیز، هرگز نباید از مصلوب شدن، جدا تلقی بشه؛ و مصلوب شدن و رستاخیز هم نباید از عطیه‌ی روح القدس در روز پنتیکاست، جدا بشه. چون در واقع، این نزول و ریخته شدن روح القدس در روز پنتیکاست بود که شاگردان عیسی رو متحول کرد.

و زمانی که شاگردان از ترس، در بالاخانه دور هم جمع شده بودن، ناگهان، روح القدس بر اونا نازل می‌شه و اونا مثل بمب در همه‌جای دنیا پخش میشن. و همون‌طور که کتاب اعمال رسولان در ادامه می‌گه، به قول دشمنان‌شون، اونا دنیا رو زیر و رو کردن و یا طبق گفته‌ی انجیل: "... آنانی که ربع مسکون رو شورانیده‌اند..." پس روح قدوس عیسی خداوند، توسط عیسی خداوند و در روز پنتیکاست، عطا شد. انجیل یوحنا ۱۴: ۱۶ می‌گه: "اگر مرا دوست دارید، احکام مرا به‌جا آورید..."، حکم اول این بود که: در اورشلیم بمانید تا به قوت، از اعلاء آراسته شوید. و اونا هم مطیع این فرمان موندن. و عیسی فرمود: "و من از پدر سؤال می‌کنم و تسلّی‌دهنده‌ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه با شما بماند"

و این اتّفاقی بود که در روز پنتیکاست، رخ داد. در اصل، روز پنتیکاست، خیلی هم درباره‌ی آنچه که برای ما اتّفاق می‌افته، صحبت نمی‌کنه، بلکه درباره‌ی کاری می‌گه که عیسی برای تمام کلیسای خودش انجام می‌ده. و من می‌خوام تلاش کنیم و به یکسری عناصر در کتاب اعمال رسولان، فصل ۲ اشاره کنم که به ما کمک می‌کنه درک کنیم که روی‌دادی به این بزرگی و ابهت، چیه. می‌دونین، گاهی وقتی به عیسی خداوند، فکر می‌کنیم، یکی از کارهایی که می‌کنیم، اینه

که ببینیم کلام مقدّس خدا از چه راه‌های متفاوتی به ما کمک می‌کند تا عیسی رو در کاملیّتش ببینیم. و زمانی‌که درباره‌ی روح‌القدس در روز پنتیکاست، فکر می‌کنیم، باز هم نیاز داریم تا یاد بگیریم که همین کار رو انجام بدیم. وقتی که عیسی روح‌القدس رو عطا می‌کند، در واقع چه اتفاقی می‌افته؟

می‌خواهم شما به هفت مورد، توجّه داشته باشید، لطفاً منو همراهی کنید. مورد نخست رو در کتاب اعمال رسولان ۲: ۱ و ۲ می‌خوانیم: "... به یکدل در یکجا بودند. که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را که در آنجا نشسته بودند پر ساخت." وزیدن باد شدید. درحقیقت، در کلام مقدّس خدا در عهد عتیق، هر جا که درباره‌ی باد می‌خوانیم، اغلب درباره‌ی قدرت روح‌القدس صحبت می‌کنیم. یادتون هست که به کتاب پیدایش ۱: ۲، اشاره‌ای کردم که در اونجا واژه‌ی روح و واژه‌ی باد، دقیقاً یکسان هستند؟

باد، استعاره‌ای از روح قدّوس خداست، برخی از سرودهای ما حتی از واژه‌ی باد برای توصیف روح‌القدس، استفاده می‌کنیم. روح‌القدس، بشکل باد نشانه‌ای از قدرت خداست که با قدرت عظیمش، همه چیز رو تبدیل می‌کند. و این‌جا شاید یک نکته‌ی ظریف، وجود داشته باشه، درست در همون ابتداء کاری که خدا الآن داره می‌کند، اینه که داره خلقتی جدید، به‌وجود میاره، نظامی تازه از هستی در کلیسا ایجاد می‌کند. دوّمین مورد که باید در کتاب اعمال رسولان فصل ۲ بهش توجّه کنیم، فکر می‌کنم در آیه‌ی ۶ باشه: "پس چون این صدا بلند شد گروهی فراهم شده، در حیرت افتادند زیرا هرکس لغت خود را از ایشان شنید."

خب حالا این‌جا چه اتفاقی داره می‌افته؟ این اتفاق، چرا این‌قدر اهمیت داره؟ چه چیزی داره این‌جا رخ می‌ده؟ این‌جا مردمی از همه‌جای دنیا، گرد هم اومدن، با زبان‌های متفاوت و مختلف که بیش‌تر اونا نمی‌تونن باهم ارتباط کلامی برقرار کنن. اونا از هم جدا بودن. یادتون هست چرا اونا از هم جدا شده بودن؟ به‌خاطر داوری خدا در دوران ساختن برج بابل بود، انسان‌ها می‌خواستن علیه خدا شورش کنن و مثل خدا متعال بشن و هم‌پیمان بشن تا خدا رو از آسمان، به‌زیر بکشن.

خدا، اتحاد اونا رو از بین برد و زبان‌های اونا رو از هم جدا کرد. خب می‌بینیم این‌جا چه اتفاقی داره می‌افته؟ نه‌تنها این آغاز یک آفرینش تازه هست، بلکه این خداست که انگار داره یک اجتماع جدید رو از کسانی که زمانی از هم جدا شده بودن، به‌وجود میاره، چون اونا زیر داوری خدا قرار داشتن. ما این برکت رو تجربه می‌کنیم، این‌طور نیست؟

یک تجربه از دوران نوجوانی رو یادم میاد که در خلال تابستان، در یک مدرسه‌ی پسرانه کار می‌کردم که دانش‌آموزانش مرتکب کارهای خلافکارانه شده بودن. توی اون مدرسه که من بودم، همه‌جور آدمی تدریس می‌کردن. یک مرد جوان بود که ظاهراً از من که ۱۸ سال داشتم، خیلی بالغ‌تر و پخته‌تر به نظر می‌رسید. اون از یک‌جای دیگر دنیا اومده بود. به این خاطر، خیلی روشن توی ذهنم مونده، چون در واقع اون نخستین شخصی بود که کاملاً از یک دنیای خارج از فرهنگ من می‌ومد و ملاقاتش می‌کردم.

و حس کردم من به این شخص، وابستگی پیدا کردم؛ چون هر دو ما مسیحی بودیم. این آغاز همون اتحاد بین‌المللی و متحد شدن قوم خدا هست. بله، در عهد عتیق، ممکن بود کسانی از این‌طرف و اون‌طرف بیان. افرادی مثل روت از بیرون چهارچوب جامعه‌ی عهد، اومدن و داخل اون جامعه‌ی عهد شدن. اما آنچه خدا الآن توسط روح‌القدس داره انجام می‌ده، انگار اینه که داره این نهرهای آب زنده رو تا دورترین نقاط جهان، پخش می‌کنه تا یک جامعه‌ی جدید رو از تمام کسانی که به خداوند عیسی مسیح، ایمان و توکل دارن، گرد هم بیاره.

عنصر سوم رو که فکر می‌کنم در آیات ۹ تا ۱۱، بتونیم پیدا کنیم، اینه که توصیف اون‌جا به ما تمام مناطقی رو نشون می‌ده که نمایان‌گر افرادی هستن که کارهای عظیم خدا به زبان‌های خود اونا بیان شده. فهرستی از تمام این اقوام، به ما داده شده. این، یادآور وعده‌ی عظیم پیمان با ابراهیم هست، این‌طور نیست؟ اصطلاح «از ذریت تو»، در نهایت، به خداوند عیسی، اشاره داره، که می‌گه: «تمام اقوام جهان، برکت خواهند یافت.»

پس لوقا از اقوام مختلف می‌گه تا گوشزد کنه که وعده قدیم با ابراهیم، داره در مسیح از طریق روح‌القدس، محقق می‌شه. و بعدش مورد چهارم، که توجه دارین در آیه‌ی ۱۷، و بعدش هم در فصل ۲ کتاب اعمال رسولان، از یوئیل نبی نقل قول می‌کنه: "بلکه این همان است که یوئیل نبی گفت که، خدا می‌گوید: در ایام آخر چنین خواهد بود که از روح خود بر تمام بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت کنند و جوانان شما رویاها و پیران شما خواب‌ها خواهند دید؛ و بر غلامان و کنیزان خود در آن ایام از روح خود خواهم ریخت و ایشان نبوت خواهند نمود."

حتماً یادتون هست که در مطالعه‌ی درس پیش دیدیم که روح‌القدس که بر هفتاد نفر از مشایخ قوم بود، ظاهراً بر دو مرد هم که بیرون از اردوگاه بودن، نازل شد؟ اون هفتاد نفر، از این موضوع، گلایه کردن و موسی در پاسخ، بهشون گفت: "کاش که تمامی قوم خداوند، نبی می‌بودند و خداوند روح خود را بر ایشان افاضه می‌نمود!" منظورش در این‌جا، همین گفته هست. اون از عطایای نبوتی غیرعادی صحبت نمی‌کنه که در عیسی مسیح، به فراوانی در دسترس هر

ایمان‌دار مسیحی هست. در دوران عهد عتیق، خدا اسرار خودش رو تنها به پیامبران، آشکار می‌فرمود. ولی نهایت سرّ الهی، خداوند عیسی بود.

حالا از طریق روح القدس، ما دیگه نیاز نداریم یک معلّم از راه برسه و بگه: «من می‌خوام به شما درباره‌ی عیسی خداوند، یکسری اطلاعات دست دوم بدم.» شاید این‌طوری بوده که ما ایمان آوردیم، اما وقتی روح عیسی مسیح خداوند رو دریافت کنیم، اونو می‌شناسیم. دیگه معما برامون حل شده هست. خدا هیچ چیزی رو از ما پنهان نمی‌کنه که تنها به بعضی‌ها ببخشه. خدا در عیسی مسیح خداوند، همه‌چیز رو به ما عطا می‌کنه.

مورد پنجم در اعمال رسولان ۲: ۲۱ هست که می‌گه: "و چنین خواهد بود که هر که نام خداوند را بخواند، نجات یابد." این گفته، تحقّق مزبور ۲ هست. وقتی خدا پادشاه خودش رو بر صهیون، بگماره، بعد ملت‌ها رو وادار می‌کنه تا بیان و پسر رو ببوسن تا بلکه نجات پیدا کنن. بعد البتّه این یک تحقّق عالی از وعده‌هاست. به کتاب اعمال رسولان ۲: ۳۳ توجه کنین که وعده‌ی عیسی به شاگردانش در اون بالاخانه هست. "پس چون به دست راست خدا بالا برده شد، روح القدس موعود را از پدر یافته، این‌را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید، ریخته است."

خدا یکبار و برای همه، روح القدس رو عطا فرموده. و بعدش وقتی هرکدوم از ما به مسیح، ایمان میاریم، واقعیتی رو که عیسی ازش صحبت کرده، تجربه می‌کنیم، یعنی اون واقعیت رو که می‌گه اگر کسی تشنه هست، پیش من بیاد و بنوشه، بعد این نهرهای پرشکوه آب زنده از عیسی، سرچشمه می‌گیرن و بر ما جاری می‌شن. و ما وارد این جریان تحقّق عالی از عهد خدا شدیم. برکت بزرگتری از این رو مگر می‌شه تصوّر کرد که انگار در نهرهای فیض روح القدس، جاری هست که از خداوند عیسی که صعود کرده، به طرف ما جاری هست.

پدر آسمانی، سپاس‌گزار تو هستیم که عیسی رو متعال فرمودی. ممنونیم که خداوند عیسی، وعده‌های خودش رو از یاد نبرده، بلکه روح مقدّس خودش رو هم بر تمام قومش جاری فرموده. ما رو کمک کن که از این آب، به فراوانی بنوشیم. در نام عیسی دعا می‌کنیم و می‌طلبیم. آمین.